

EVROPSKÝ PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument ze zasedání

A8-0190/2015

17.6.2015

ZPRÁVA

o přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení
a výzvy
(2014/2145(INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodajka: Pervenche Berès

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	16
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	20
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	21
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI.....	22
STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ	29
STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI.....	34
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	38

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy (2014/2145(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013 ze dne 21. května 2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 473/2013 ze dne 21. května 2013 o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně²,
- s ohledem na dopis tehdejšího místopředsedy Komise Olliho Rehna ze dne 3. července 2013 o použití čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik³,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne ze dne 8. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně⁵ a s ohledem na směrnici Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států⁶,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy⁷,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické

¹ Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 11.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁴ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁵ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁷ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.

nerovnováhy v eurozóně¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o vyšetřovací zprávě o úloze a operacích „trojky“ (ECB, Komise a MMF) s ohledem na země zapojené do programu eurozóny²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2011 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám⁵,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2014 s názvem „Přezkum správy ekonomických záležitostí – Zpráva o používání nařízení č. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 a 473/2013“ (COM(2014)0905),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. ledna 2015 s názvem „Optimální využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012),
- s ohledem na „Šestou zprávu o ekonomické, sociální a územní soudržnosti“ ze dne 23. července 2014 (COM(2014)0473), kterou předložila Komise,
- s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady, která se konala v červnu a prosinci 2014,
- s ohledem na závěry evropského summitu z října 2014,
- s ohledem na projev předsedy Komise Jeana-Clauda Junckera v Evropském parlamentu dne 15. července 2014,
- s ohledem na projev předsedy ECB Maria Draghiho na výročním sympoziu centrálních bank v Jackson Hole dne 22. srpna 2014,
- s ohledem na dokument ECB č. 157 z řady Occasional Papers z listopadu 2014 s názvem „Identifikace fiskální a makroekonomické nerovnováhy – nevyužitá součinnost v posíleném rámci EU pro správu ekonomických záležitostí“ (The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework),
- s ohledem na pracovní dokument OECD č. 163 z řady Social, Employment and Migration Working Papers ze dne 9. prosince 2014 s názvem „Vývoj v oblasti

¹ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 8.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0239.

³ Přijaté texty, P7_TA(2013)0598.

⁴ Úř. věst. C 165 E, 11.6.2013, s. 24.

⁵ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 140.

- nerovnosti v příjmech a jeho dopad na hospodářský růst“ (Trends in income inequality and its impact on economic growth),
- s ohledem na dokument z diskuse pracovníků Mezinárodního měnového fondu (MMF) ze září 2013 s názvem „Na cestě k fiskální unii v eurozóně“ (Towards a fiscal union for the euro area),
 - s ohledem na návrhy Rady guvernérů ECB ze dne 10. června 2010 s názvem „Posílení správy ekonomických záležitostí v eurozóně“ (Reinforcing Economic Governance in the Euro Area),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. ledna 2015 s názvem „Optimální využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012),
 - s ohledem na závěry Rady o šesté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: investice pro zaměstnanost a růst přijaté Radou pro obecné záležitosti (soudržnost) dne 19. listopadu 2014,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0190/2015),
- A. vzhledem k tomu, že správa hospodářských záležitostí v eurozóně, jejímž účelem je předcházet vzniku neudržitelných veřejných financí a koordinovat fiskální politiky, byla zahájena Paktem o stabilitě a růstu a tvořila ji dvě jednoduchá pravidla jak zabránit negativním dopadům na hospodářskou a měnovou unii jako celek;
- B. vzhledem k tomu, že bezprostředně po zavedení eura se v souvislosti s uplatňováním těchto pravidel dostavila únava z konsolidace, což dalo vzniknout jednomu z prvků současné krize v hospodářské a měnové unii;
- C. vzhledem k tomu, že v roce 2005 proběhla reforma původního Paktu o stabilitě a růstu, která vedla k řadě vylepšení a větší pružnosti, avšak neřešila v odpovídající míře problémy s nedostatečnými ustanoveními v oblasti vymáhání a problémy s koordinací;
- D. vzhledem k tomu, že když nastala situace, kdy bylo několik zemí ohroženo selháním dluhového nástroje, což by vedlo k celosvětové krizi a depresi, mohla být tato situace odvrácena přijetím ad hoc mechanismů, jako jsou Evropský nástroj finanční stability a evropský mechanismus finanční stabilizace;
- E. vzhledem k tomu, že s cílem zabránit opakování tohoto druhu krize, jakož i rozšíření krize do dalších zemí prostřednictvím bankovního odvětví, byla přijata řada opatření, např. vytvoření bankovní unie, Evropský mechanismus stability, zlepšení právních předpisů v oblasti správy ekonomických záležitostí ve formě balíčků dvou a šesti právních předpisů, Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii a evropský semestr, které je všechny třeba považovat za jeden balíček;

- F. vzhledem k tomu, že podle nejnovější jarní prognózy Komise se očekává, že po dvou letech poklesu by měl hrubý domácí produkt (HDP) v eurozóně vzrůst, což znamená, že pomalu dochází k hospodářskému oživení, které je třeba dále podporovat, neboť mezera výstupu zůstane široká;
- G. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy převládají i po provedení programů značné rozdíly v míře zadlužení, ve výši schodku, v míře nezaměstnanosti, zůstatku na běžných účtech a úrovni sociální ochrany, což odráží rozdíly v příčinách krize a výchozí situaci jejího vzniku, jakož i v ambicích, důsledcích a úrovni odpovědnosti jednotlivých členských států při provádění opatření schválených orgány a zúčastněnými členskými státy;
- H. vzhledem k tomu, že investice se v eurozóně ve srovnání s obdobím před krizí snížily o 17 % a zůstávají nízké; vzhledem k tomu, že nedostatek investic orientovaných na budoucnost a podporujících růst a neudržitelná míra veřejného i soukromého zadlužení jsou zátěží pro budoucí generace;
- I. vzhledem k tomu, že je realizován evropský investiční plán – důležitý nástroj podpory zejména soukromých investic, jehož účelem je během příštích tří let mobilizovat investice ve výši 315 miliard EUR; vzhledem k tomu, že i kdyby bylo navrhovaných finančních cílů dosaženo, je tento plán pouze jedním z prvků určených k překonání nashromážděné investiční mezery, spolu s prováděním strukturálních reforem, které mají v členských státech vytvořit příznivé prostředí pro investory;

Hodnocení stávajícího rámce pro správu ekonomických záležitostí

1. vítá sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2014 o přezkumu správy ekonomických záležitostí; domnívá se, že posouzení vypracované Komisí ukazuje, jakým způsobem a do jaké míry byly používány a uplatňované jednotlivé nástroje a postupy;
2. zdůrazňuje, že podstatu systému správy ekonomických záležitostí tvoří prevence nadměrného schodku a dluhu, ale i nadměrné makroekonomické nerovnováhy, spolu s koordinací hospodářské politiky; zdůrazňuje proto, že klíčovou otázkou přezkumu je, zda se hospodářská a měnová unie stala díky novému rámci pro správu ekonomických záležitostí odolnější, zejména pokud jde o schopnost zabránit členskému státu, aby neselhal s ohledem na vlastní dluhové nástroje, a zda zároveň přispívá k užší koordinaci a konvergenci hospodářských politik členských států a zajišťuje vysokou úroveň transparentnosti, důvěryhodnosti a demokratické odpovědnosti;
3. bere na vědomí skutečnost, že v některých členských státech bylo dosaženo pokroku v řešení úrovně zadlužení nebo v probíhajícím postupu při nadměrném schodku;
4. sdílí názor Komise, který vyjádřila ve své analýze, totiž že části nového rámce vedly k dosažení výsledků, ale že schopnost vyvodit závěry o účinnosti nařízení za běžných ekonomických podmínek je omezená;
5. uznává, že posouzení uplatňování balíčků šesti a dvou právních předpisů zůstává v této fázi jen částečné a nelze je provádět odděleně od evropského semestru, Smlouvy o fungování Evropské unie a rozpočtového paktu;

6. vítá skutečnost, že balíčky šesti a dvou právních předpisů týkajících se správy ekonomických záležitostí rozšiřují působnost Paktu o stabilitě a růstu prostřednictvím dalších postupů k zabránění a nápravě makroekonomické nerovnováhy uvnitř členských států i mezi nimi a k odklonu od nadměrné závislosti na kritériu schodku směrem k uplatňování kritéria zohledňujícího schodek i celkové zadlužení a pokouší se tedy odhalovat a napravovat možné problémy, a co nejdříve tak předcházet vzniku krizí, přičemž zároveň umožňují flexibilitu v podobě doložek pro strukturální reformy, investice a nepříznivé podmínky hospodářského cyklu; připomíná, že flexibilita nemůže ohrozit preventivní charakter Paktu o stabilitě a růstu;
7. zdůrazňuje význam srovnávacího přehledu pro stanovení makroekonomické nerovnováhy v raném stádiu, jakož i význam strukturálních reforem ve snaze o překonání makroekonomické nerovnováhy;
8. zdůrazňuje, že jednotné a spravedlivé provádění rámce ve všech zemích a po celou dobu přispívá k důvěryhodnosti; vyzývá Komisi a Radu, aby uplatňovaly změny provedené v Paktu o stabilitě a růstu v rámci balíčků šesti a dvou právních předpisů a jednaly v jejich duchu, zejména pokud jde o ustanovení v oblasti vymáhání;
9. domnívá se, že současná hospodářská situace vyznačující se křehkým růstem a vysokou nezaměstnaností vyžaduje naléhavá, komplexní a rozhodná opatření, která budou součástí uceleného přístupu založeného na prorůstové fiskální konsolidaci, strukturálních reformách a podněcování investic, aby tak byl zajištěn opětovný růst a konkurenceschopnost, podpora investic a boj proti nezaměstnanosti a zároveň potíráno riziko přetrvávající nízké inflace, možného deflačního tlaku a přetrvávající makroekonomické nerovnováhy; zdůrazňuje, že aby bylo možné řešit uvedené problémy, musí být rámec pro správu ekonomických záležitostí klíčovým prvkem tohoto uceleného přístupu;
10. souhlasí s komisařkou Thyssenovou, která prohlásila, že země, které poskytují kvalitní pracovní místa a lepší sociální ochranu a které investují do lidského kapitálu, jsou odolnější vůči hospodářským krizím; vyzývá Komisi, aby tento postoj zohledňovala při provádění politiky evropského semestru a vydávání doporučení pro jednotlivé země;
11. zdůrazňuje skutečnost, že je třeba provádět současný rámec pro správu ekonomických záležitostí a případně jej zdokonalit tak, aby zajistil fiskální stabilitu, napomáhal vedení náležité diskuse o celkovém hodnocení eurozóny jako celku umožňujícího prorůstovou fiskální odpovědnost, zlepšil perspektivu hospodářského sbližování eurozóny a řešil různé ekonomické a fiskální situace členských států rovnocenným způsobem; trvá na tom, že rámec trpí nedostatkem odpovědnosti na úrovni jednotlivých členských států a nedostatečnou pozorností věnovanou mezinárodním hospodářským hlediskům a odpovídajícímu mechanismu demokratické odpovědnosti;
12. zdůrazňuje, že současná situace vyžaduje užší a inkluzivnější hospodářskou koordinaci, která by se týkala eurozóny jako celku a zlepšila odpovědnost jednotlivých členských států a demokratickou odpovědnost za uplatňování pravidel (s cílem obnovit důvěru, podpořit sbližování mezi členskými státy, zlepšit fiskální udržitelnost, podpořit udržitelné strukturální reformy a podnětit investice) i za urychlenou reakci, aby se podařilo napravit nejzjevnější nedostatky rámce pro správu ekonomických záležitostí,

zlepšit jeho účinnost a zajistit jednotné a spravedlivé provádění rámce ve všech zemích a po celou dobu;

13. zdůrazňuje, že je důležité, aby postupy správy ekonomických záležitostí byly jednoduché a transparentní, a varuje, že současný složitý rámec a jeho nedostatečné uplatňování a chybějící odpovědnost mají škodlivý vliv na jeho účinnost a jeho přijetí vnitrostátními parlamenty, místními orgány, sociálními partnery a občany v členských státech;
14. uznává, že se podařilo dosáhnout určitého pokroku v diskuzi o střednědobém rozpočtovém cíli, pokud jde o větší odpovědnost v rámci diskuze v jednotlivých členských státech eurozóny, a to i díky přispění vnitrostátních fiskálních rad, které působí jako nezávislé subjekty sledující plnění fiskálních pravidel a makroekonomických prognóz; vyzývá Komisi, aby předložila přehled struktury a fungování fiskálních rad členských států a aby uvedla, jak mohou tyto rady zlepšit odpovědnost na národní úrovni;
15. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí je klíčovou politickou iniciativou, která je základem cílů strategie Evropa 2020 a stěžejních iniciativ, jež se zaměřují na maximální realizaci nevyužitého potenciálu růstu v rámci jednotného trhu; zastává názor, že uvolněním nevyužitého potenciálu růstu v rámci jednotného trhu dosáhnou členské státy snadněji cílů zakotvených v rámci pro správu ekonomických záležitostí; domnívá se navíc, že hlavními aktéry na jednotném trhu jsou spotřebitelé a podniky;

Jak nejlépe uplatňovat flexibilitu v rámci existujících pravidel?

16. uznává, že Pakt o stabilitě a růstu, který byl zaveden proto, aby byla zajištěna udržitelnost veřejných financí členských států účastnících se hospodářské a měnové unie, umožňuje členským státům provádět v případě potřeby proticyklickou politiku a vytvořit nezbytný fiskální prostor pro správné fungování automatických stabilizátorů; zdůrazňuje, že ne všechny členské státy dosáhly v době, kdy se ekonomice dařilo, přebytku a že některé stávající doložky o flexibilitě, které byly stanoveny v právních předpisech, nebyly v předchozích letech plně uplatňovány;
17. vítá skutečnost, že Komise ve svém výkladovém sdělení týkajícím se flexibility uznává, že způsob výkladu stávajících fiskálních pravidel je jedním z prvků, jak zaplnit investiční mezery v EU a usnadnit provádění strukturálních reforem podporujících růst a udržitelné a sociálně vyvážené strukturální reformy; konstatuje, že toto sdělení nezavádí žádné změny ve výpočtu schodku, ale že některé investice mohou odůvodnit dočasné odchylky od střednědobého cíle dotčeného členského státu nebo od cesty směřující k jeho dosažení;
18. podporuje všechny pobídky navrhované Evropskou komisí k financování nového Evropského fondu pro strategické investice (EFSI), především pak skutečnost, že příspěvky jednotlivých členských států do fondu mají být z hlediska dosažení střednědobého rozpočtového cíle fiskálně neutrální a že nedojde ke změně z hlediska požadovaných fiskálních úprav v rámci preventivní či nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu; poznamenává, že Komise má v úmyslu upustit od zahájení postupu při

nadměrném schodku, pokud schodek členského státu mírně a dočasně překročí 3% hraniční hodnotu schodku, a to pouze kvůli dodatečnému příspěvku do fondu EFSI; upozorňuje na zásadní příspěvek Paktu o stabilitě a růstu k posílení důvěry při získávání zahraničních investic; podtrhuje důležitost dodatečné povahy financování z fondu EFSI, neboť projekty financované z tohoto fondu nesmějí za žádných okolností pouze nahrazovat již plánované investice a že v důsledku těchto projektů musí naopak dojít k účinnému nárůstu čistých investic;

19. vítá skutečnost, že sdělení Komise usiluje o vysvětlení působnosti investiční doložky, což zajišťuje určitou míru dočasné flexibility preventivní části Paktu o stabilitě a růstu ve formě dočasné odchylky od střednědobého rozpočtového cíle, pokud tato odchylka nevede k překročení referenční hodnoty schodku 3 % a vhodné rezervy, tak aby zahrnovala i investiční programy členských států, zejména pokud jde o výdaje na projekty v rámci strukturální politiky a politiky soudržnosti, včetně Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, transevropských sítí a Nástroje pro propojení Evropy, a také projekty spolufinancované z fondu EFSI;
20. je přesvědčen o tom, že nezbytnou podmínkou uplatňování ustanovení o strukturálních reformách v preventivní části paktu a zvážení plánů strukturálních reforem v jeho nápravné části je oficiální přijetí reformy vnitrostátními parlamenty a její skutečné provádění zajišťující větší účinnost a odpovědnost; zdůrazňuje, že do procesu reformy by měli být ve všech jejích fázích plně zapojeni sociální partneři;
21. vyzývá k intenzivnějšímu dialogu mezi Komisí a členskými státy ohledně obsahu a druhů co nejvhodnějších a nejúčinnějších strukturálních reforem, jež má Komise navrhnout v doporučeních pro jednotlivé země, přičemž tato doporučení musejí být v souladu se Smlouvou a sekundárním právem a musejí přispět k dosažení střednědobých cílů, a to s ohledem na analýzu nákladů a přínosů, hodnocení orientované na výsledky a dopad na časový rámec;
22. vybízí finanční výbory vnitrostátních parlamentů, aby před přijetím návrhů rozpočtů členských států systematicky zvaly evropské komisaře odpovědné za správu ekonomických záležitostí na veřejné rozpravy ve svých sněmovnách;
23. je přesvědčen, že strukturální reformy, k nimž se jednotlivé členské státy zavázaly v národních programech reforem, by měly mít ve střednědobém a dlouhodobém horizontu pozitivní ekonomickou, sociální a environmentální návratnost a měly by zlepšit účelnost a účinnost správní kapacity;
24. poznamenává, že vzhledem k tomu, že mohlo dojít k formulování nejrůznějších hypotéz a s tím k nebezpečí, že ta, která by skutečně nastala, by mohla být opomenuta, nevyjadřuje se sdělení k povaze „neobvyklých událostí“ mimo kontrolu členského státu, které by mu mohly umožnit, aby se dočasně odchýlil od cesty směřující k dosažení jeho střednědobého rozpočtového cíle; zdůrazňuje, že k podobným situacím je nezbytné přistupovat obdobně;
25. vyzývá k větší hospodářské a sociální soudržnosti, které bude docíleno posílením Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti, mají-li být zachována a vytvářena pracovní místa s příslušnými právy tím, že budou podporována opatření proti

- nezaměstnanosti a chudobě;
26. zdůrazňuje, že pro přijetí evropského rámce pro správu ekonomických záležitostí ze strany veřejnosti má velký význam hospodářský růst a vytváření nových pracovních míst, zejména pro mladé lidi;
 27. s hlubokým znepokojením konstatuje, že během krize došlo ke zdvojnásobení dlouhodobé nezaměstnanosti; rovněž podotýká, že u pracovníků s nízkou kvalifikací byl tento nárůst ještě vyšší; vyzývá Komisi, aby boj s dlouhodobou nezaměstnaností promítla do svých strategií a doporučení pro jednotlivé země;
 28. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí Unie by měl věnovat maximální pozornost narůstající nerovnosti v Evropě; domnívá se, že jedním z nejlepších způsobů, jak s touto narůstající nerovností bojovat, je zvýšit úsilí vynakládané na vytváření kvalitnějších pracovních míst v Evropě;

Užší spolupráce, ekonomické sblížení a zjednodušení evropského semestru

29. naléhavě žádá Komisi, aby plně uplatňovala Pakt o stabilitě a růstu a zajistila jeho řádné provádění v souladu se svým nedávným přezkumem balíčku 6 a 2 legislativních aktů a v souladu se sdělením o flexibilitě; je přesvědčen o tom, že tam, kde je to v rámci současného legislativního rámce nezbytné a možné, měl by být evropský semestr zjednodušen a posílen; zdůrazňuje, že jakékoli podobné budoucí zjednodušení a posílení by se mělo v každém případě orientovat na stabilitu;
30. je přesvědčen, že sdělení Komise objasňuje, kde v rámci stávajících právních předpisů existuje prostor pro flexibilitu; vítá pokus vnést do této složité oblasti více srozumitelnosti a očekává, že Komise využije v souladu se sdělením flexibilitu, která je začleněna do stávajících předpisů, a současně zajistí předvídatelnost, transparentnost a účinnost správy ekonomických záležitostí;
31. vyzývá Komisi a Radu, aby lépe formulovaly fiskální a makroekonomické rámce a umožnily tak dřívější a ucelenější diskusi mezi všemi zainteresovanými stranami s ohledem na evropské zájmy zaručené těmito rámci, nutnost dosáhnout většího sblížení mezi členskými státy eurozóny, rokování vnitrostátních parlamentů a úlohu sociálních partnerů nebo místních orgánů v souvislosti s odpovědností za udržitelné a sociálně vyvážené strukturální reformy;
32. trvá na tom, že roční analýza růstu a doporučení pro jednotlivé země musí být prováděny lépe a musí zohledňovat posouzení rozpočtové situace a vyhlídky jak v eurozóně, tak v jednotlivých členských státech; navrhuje, aby toto celkové posouzení stanovené v nařízení 473/2013 o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně bylo předloženo na plenárním zasedání Evropského parlamentu, Rady, předsedy Euroskupiny a Komise, a to ještě před jarním zasedáním Rady, a aby bylo řádně uplatňováno v průběhu evropského semestru;
33. uznává, že evropský semestr se stal důležitým nástrojem uskutečňování reforem na úrovni jednotlivých členských států i na úrovni EU tím, že zajišťuje, aby EU a členské

státy koordinovaly svou hospodářskou politiku; vyjadřuje ovšem politování nad nedostatečnou odpovědností, kvůli níž je provádění doporučení pro jednotlivé země na neuspokojivé úrovni;

34. je přesvědčen o tom, že evropský semestr by měl být zjednodušen a posílen, aniž by se měnil stávající právní rámec, a že dokumenty týkající se semestru je třeba lépe koordinovat, a zvýšit tak jeho zaměření, účinnost a odpovědnost za účelem dosažení evropských cílů a řádné správy ekonomických záležitostí;
35. žádá, aby v případě, že to bude vhodné, byla doporučení pro jednotlivé země lépe koordinována s doporučeními postupu při nadměrném schodku, aby se tak zajistila soudržnost mezi dohledem nad fiskální situací a koordinací hospodářské politiky;
36. vyslovuje se pro zdokonalení postupu rozpracování, následné kontroly, podpory a sledování doporučení pro jednotlivé země na úrovni EU a na úrovni jednotlivých členských států, který by umožňoval kontrolovat rovněž skutečné provádění těchto doporučení a kvalitu dosažených výsledků;
37. připomíná, že právní předpisy vyžadují, aby Komise v rámci vypracovávání doporučení zohlednila mimo jiné cíle pro rok 2020 a zavedla zásadu, podle níž se „od Rady očekává, že se bude v zásadě řídit doporučeními a návrhy Komise, nebo v opačném případě veřejně vysvětlí svůj postoj“;
38. je znepokojen nárůstem dluhů v zemích, které jsou již tak velmi silně zadluženy, což je v příkrém rozporu s pravidlem pro snižování dluhu, tzv. „pravidlem 1/20“; žádá Komisi, aby vysvětlila, jak hodlá tento rozpor řešit, a aby zajistila, aby se míra zadlužení snížila v souladu s Paktem o stabilitě a růstu na udržitelnou úroveň;
39. podporuje strategii Komise založenou na třech pilířích (prorůstových investicích, fiskální konsolidaci a strukturálních reformách), která byla představena v roční analýze růstu za rok 2015, a žádá ji, aby ji v rámci celkového posouzení rozpočtové situace, vyhlídek pro země eurozóny a doporučení pro jednotlivé země učinila konkrétnější;
40. uznává, že je nezbytné provést na úrovni EU nezávislou a pluralitní analýzu hospodářských vyhlídek členských států; naléhavě v této souvislosti žádá další rozvoj útvaru Komise známého pod názvem ekonomický analytik Komise, který by zajišťoval objektivní, nezávislé a transparentní analýzy příslušných údajů, které by měly být zveřejňovány a sloužit jako základ pro zasvěcenou diskuzi a přijímání rozhodnutí v Komisi, Radě a Evropském parlamentu; požaduje, aby hlavnímu ekonomickému analytikovi byly všechny příslušné dokumenty předávány včas, aby mohl plnit své úkoly; zdůrazňuje užitečnou úlohu fiskálních rad členských států, a to na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU, a vybízí k vytvoření evropské sítě;
41. připomíná, že účelem víceletého orientačního programu je předcházet krizím, a to prostřednictvím včasného odhalení škodlivé makroekonomické nerovnováhy na základě objektivního hodnocení vývoje klíčových makroekonomických proměnných; je přesvědčen o tom, že tento program musí být používán k účinnému a účelnému hodnocení vývoje klíčových makroekonomických proměnných jak v zemích vykazujících schodek, tak v zemích vykazujících přebytek, zejména s ohledem na

zvýšení konkurenceschopnosti a lepší zohlednění eurozóny jako celku, včetně efektů přelévání; připomíná, že makroekonomický dohled slouží rovněž ke zjišťování, které země se budou v budoucnosti pravděpodobně potýkat s nerovnováhou, a k tomu, aby se včasným zavedením udržitelných a sociálně vyvážených strukturálních reforem, dokud k takovému opatření ještě zbývá prostor, takovému vývoji předešlo;

42. zdůrazňuje, že Komise jasně rozlišuje mezi preventivní a nápravnou částí Paktu o stabilitě a růstu, pokud jde o investice umožňující dočasné odchýlení se od střednědobých rozpočtových cílů nebo od postupu při nápravě schodku, a to s ohledem na existující rezervu v rámci preventivní části; vyzývá Komisi a Radu, aby zajistily, že výsledný postoj spoluzákonodárců k nařízení týkajícímu se Evropského fondu pro strategické investice bude jednotný;
43. žádá Komisi, aby ve svých analýzách, až bude provádět hodnocení ekonomické a fiskální situace členských států, zvažila všechny důležité faktory, včetně skutečného růstu, inflace, dlouhodobých veřejných investic a míry nezaměstnanosti, a aby naléhavě řešila investiční mezeru v EU tak, že výdaje budou směřovány k co nejproduktivějšímu udržitelnému růstu a pracovním místům zvyšujícím investice;
44. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby způsob, jakým jsou v rámci postupu při nadměrném schodku zohledňovány účinné kroky, byl založen na jasných, číselných, měřitelných a kvalitativních kritériích;
45. trvá na tom, že od reformy Paktu o stabilitě a růstu v roce 2005 společně se zavedením výdajového pravidla při reformě v roce 2011 a pojem produkční mezery, kterou je velmi obtížné správně kvantifikovat, vytváří zaměření na strukturální schodky nejistotu, komplikovanost a prostor pro flexibilitu, a vede tím k uplatňování Paktu o stabilitě a růstu podle vlastního uvážení; obává se, že výpočet potenciálního růstu a potenciální výkonnosti, na němž je založeno posuzování strukturálního schodku, bývá spolu s výdajovým pravidlem předmětem řady sporných předpokladů, které vedou k podstatným revizím mezi podzimní a jarní prognózou Komise, což má za následek různé výpočty a odlišné výsledky hodnocení, pokud jde o uplatňování Paktu o stabilitě a růstu;
46. vyzývá Komisi, aby při sledování a vyhodnocování fiskální situace členských států vzala v úvahu praktické důsledky dohodnutých fiskálních opatření a reforem; vyzývá Komisi, aby se zaměřila na předpověditelné a důsledné vytváření politik, aby svou analýzu založila na skutečných údajích a spolehlivých datech a aby při využívání odhadů týkajících se pojmů, jako je odhadovaný růstový potenciál HDP a produkční mezera, postupovala s maximální opatrností;
47. zdůrazňuje význam nového růstu a vytváření pracovních míst pro přijetí rámce pro správu ekonomických záležitostí ze strany veřejnosti, a vyzývá proto Komisi, aby zlepšila podnikatelské prostředí v Evropě a věnovala pozornost především malým a středním podnikům, odstranění byrokracie a přístupu k financování; v tomto ohledu připomíná, že je nezbytné podporovat malé a střední podniky i v přístupu na trhy mimo EU, například v USA, Kanadě, Číně a Indii;

Demokratická odpovědnost a budoucí úkoly při zkvalitňování správy ekonomických

záležitostí

48. domnívá se, že místo toho, aby se k již existujícím předpisům přidávaly stále nové, vyžaduje prohloubená a odolnější hospodářská a měnová unie naléhavě zjednodušení, větší odpovědnost a transparentnost; zdůrazňuje, že odpovědnost v oblasti hospodářské a měnové unie je rozdělena mezi státní i evropskou úroveň, a proto je nutné věnovat pozornost zejména zajišťování jednotnosti a odpovědnosti v rámci správy ekonomických záležitostí na státní i evropské úrovni; domnívá se navíc, že hlavní úlohu musejí hrát orgány, které se řídí zásadami demokratické odpovědnosti, a zdůrazňuje nutnost neustálého zapojení parlamentů, přičemž odpovědnost je nutné přijímat na úrovni, na které se přijímají nebo uplatňují rozhodnutí;
49. vzhledem k současné situaci uznává, že rámec pro správu ekonomických záležitostí se musí zjednodušit a důsledněji prosazovat a v případě nutnosti napravit a dokončit, aby bylo EU i eurozóně umožněno plnit úkoly v oblasti konvergence, udržitelného růstu, plné zaměstnanosti, blahobytu občanů, hospodářské soutěže, zdravých a udržitelných veřejných financí, trvalých investic zaměřených na budoucnost, které by měly vysoký socioekonomický přínos, a v oblasti jistoty;
50. domnívá se, že parlamentní příspěvek k hlavním směrům hospodářské politiky je základním kamenem jakéhokoli demokratického systému, a proto je možné větší legitimity na evropské úrovni dosáhnout na základě přijetí konvergenčních zásad, které by obsahovaly cílené priority pro nadcházející roky, jež by se schvalovaly na základě postupu spolurozhodování, který by měl být zaveden při další změně Smlouvy;
51. připomíná usnesení Evropského parlamentu, v nichž se uvádí, že vytvoření Evropského mechanismu stability (ESM) a Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii (rozpočtový pakt) mimo strukturu orgánů Unie představuje krok zpět v politické integraci EU, a proto požaduje, aby byly ESM a rozpočtový pakt plně začleněny do rámce Společenství, a to na základě posouzení zkušeností s jejich prováděním, jak stanovuje článek 16 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, a aby byly následně formálně odpovědné Parlamentu;
52. připomíná svůj požadavek týkající se vypracování možností nového právního rámce pro budoucí makroekonomické ozdravné programy, které by nahradily „trojku“, s cílem zvýšit transparentnost a odpovědnost těchto programů a zajistit, aby se všechna rozhodnutí EU přijímala podle možností podle metody Společenství; domnívá se, že mezi povahou použitého mechanismu stability a institucí pověřenou jeho mobilizací by měla existovat logika, je si však vědom toho, že vzhledem k tomu, že finanční pomoc garantují členské státy, které jsou členy eurozóny, mohou se k jeho spuštění vyjadřovat;
53. žádá, aby byl opětovně posouzen postup rozhodování Euroskupiny s cílem zajistit náležitou demokratickou odpovědnost; vítá, že se předseda Euroskupiny pravidelně účastní schůzí výboru ECON stejně jako předseda Rady pro hospodářské a finanční věci, což přispívá k dosažení podobné úrovně demokratické odpovědnosti;
54. připomíná, že balíček 6 + 2 právních předpisů je založen na posílené úloze nezávislého komisaře, který by měl zajistit spravedlivé a nediskriminační uplatňování pravidel, a připomíná, že další kroky v rámci institucionální organizace správy ekonomických

záležitostí, jako je posílení úlohy komisaře pro hospodářské a měnové záležitosti nebo vytvoření evropského ministerstva financí, musí respektovat rozdělení pravomocí mezi různé orgány a instituce a být propojeny s příslušnými prostředky demokratické odpovědnosti a legitimacy, mezi něž by patřil i Evropský parlament;

55. připomíná, že bankovní unie byla výsledkem politické vůle zabránit budoucím finančním krizím a způsobem, jak rozbít bludný kruh mezi bankami a státy a minimalizovat přelévání negativních dopadů plynoucích z krizí státního dluhu jinam, a že k tomu, aby mohla být vytvořena prohloubená hospodářská a měnová unie, bude zapotřebí stejná vůle;
56. vyzývá Komisi, aby předložila náročný plán na dosažení prohloubené hospodářské a měnové unie, který by přihlížel k návrhům uvedeným v této zprávě a opíral se o mandát, jenž byl vydán na summitu euroskupiny a který potvrdila Evropská rada, totiž „připravit další kroky v zájmu lepší správy ekonomických záležitostí v eurozóně“, a o předchozí práci, jako je zpráva Marianne Thyssenové ze dne 20. listopadu 2012 „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2012 „Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie: zahájení evropské diskuse“ a závěrečná zpráva čtyř předsedů ze dne 5. prosince 2012;
57. vybízí strany zainteresované v tomto nezbytném následujícím kroku k vytvoření hospodářské a měnové unie, aby přihlížely k předpokládanému budoucímu rozšíření eurozóny a prozkoumaly všechny možnosti, jak prohloubit a upevnit tuto unii a zajistit, aby byla odolnější a vedla k růstu, tvorbě pracovních míst a ke stabilitě, jako je:
 - a) posílený mechanismus demokratické odpovědnosti jak na úrovni EU, tak i na úrovni členských států, přičemž odpovědnost je nutné přijímat na úrovni, na které se přijímají nebo uplatňují rozhodnutí, a v závislosti na přijetí konvergenčních zásad v rámci postupu spolurozhodování, a zároveň je v interinstitucionální dohodě nutné formalizovat kontrolní úlohu Evropského parlamentu v rámci evropského semestru a zajistit, aby všechny parlamenty států, které jsou členy eurozóny, sledovaly veškeré kroky přijímané v rámci procesu evropského semestru;
 - b) sociální rozměr zaměřený na zachování evropského sociálně-tržního hospodářství za dodržování práva na kolektivní vyjednávání, v jehož rámci by byla zajištěna koordinace sociální politiky členských států, včetně minimální mzdy nebo vlastních mechanismů příjmů, o kterých by rozhodoval každý členský stát, a za podpory boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, opětovného zapojení pracovníků na pracovní trh, dobrovolné mobility a flexibility mezi profesemi a členskými státy;
 - c) fiskální kapacita eurozóny založená na specifických vlastních zdrojích, která by měla v rámci rozpočtu Unie a za kontroly ze strany Evropského parlamentu pomoci členským státům při realizaci dohodnutých strukturálních reforem založených na určitých podmínkách, včetně účinného provádění reformních programů členských států; vítá v této souvislosti činnost skupiny EU pro vlastní zdroje, které předsedá Mario Monti;
 - d) zvýšení odolnosti hospodářské a měnové unie, tak aby byla schopna vypořádat se s ekonomickými otřesy a nenadálými situacemi přímo spojenými s měnovou unií,

aniž by docházelo k jakékoli formě stálých fiskálních transferů;

- e) v oblasti zdanění závazek přijmout celoevropská opatření proti daňovým podvodům a daňovým únikům a proti agresivnímu daňovému plánování podniků, spolupráce daňových orgánů členských států s cílem vyměňovat si informace o případech vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových únicích, opatření na sblížení daňové politiky členských států, vytvoření společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob, jednodušší a transparentnější daňové systémy a podávání zpráv ze strany podniků v jednotlivých členských státech s vyloučením malých a středních podniků;
 - f) postupné dobudování bankovní unie;
 - g) začlenění hospodářské a měnové unie a Smlouvy o stabilitě do právních předpisů Unie, které by šlo ruku v ruce s větší koordinací hospodářské politiky, skutečným sblíčováním v této oblasti a vymáháním společných pravidel a s jasným závazkem provádět hospodářsky a společensky únosné strukturální reformy;
 - h) řešení slabých míst stávajícího rámce, který umožňuje, aby Soud na některé části Smlouvy dohlížel a jiné vylučoval;
 - i) zvýšená vnější úloha eurozóny, včetně zlepšení jejího zastoupení;
58. žádá, aby byly další možné kroky v rámci hospodářské a měnové unie vypracovány na základě přístupu „čtyři předsedové + jeden“, včetně předsedy EP, který by měl být zván na všechny schůze, měly by mu být poskytnuty veškeré informace a měl by mít právo účastnit se diskuzí; konstatuje, že předseda Komise dal během příprav zprávy čtyř předsedů najevo svůj záměr navázat ve svých úvahách na příspěvek předsedy Evropského parlamentu;
59. žádá svého předsedu, aby se předem zapojil do spolupráce s předsedy politických skupin nebo poslanci konkrétně jmenovanými jejich skupinami či Parlamentem a aby zastupoval Parlament při řešení tohoto nadcházejícího úkolu na základě mandátu, který mu poskytuje toto usnesení, jež se mj. zabývá otázkami uvedenými v analytické zprávě čtyř předsedů o „přípravě dalších kroků v zájmu lepší správy ekonomických záležitostí v eurozóně“;
60. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Rady, Komise a Euroskupiny, prezidentovi Evropské centrální banky a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Na základě pravomoci udělené koordinátory výboru ECON v září 2014 je tato zpráva příspěvkem k hodnocení účinnosti právního rámce, zejména pokud jde o to, zda se ustanovení, jimiž se řídí postup rozhodování, ukázala být dostatečně důkladná a zda je postupné zajišťování užší koordinace hospodářských politik a trvalé sbližování hospodářské výkonnosti členských států v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (SFEU). Od té doby došlo ke třem významným událostem: předseda Komise byl na summitu eurozóny dne 24. října 2014 požádán, aby začal opět pracovat na zprávě čtyř předsedů, a byla zveřejněna dvě sdělení Komise, jedno o revizi správy ekonomických záležitostí – zpráva o uplatňování nařízení ze dne 28. listopadu 2014 a jedno o optimálním využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu.

Tato zpráva byla vypracována v situaci, kdy se sedm let od začátku krize podařilo zachránit euro, a to díky krokům, jež zahrnovaly revizi Paktu o stabilitě a růstu, rozpočtový pakt, dohodu o Evropském mechanismu stability (ESM), bankovní unii a vedoucí úlohu Evropské centrální banky (ECB) a které by si dříve nikdo nedokázal představit. Situace je však současně taková, že míra nezaměstnanosti v eurozóně v listopadu 2014 podle posledních údajů Eurostatu dosáhla 11,5 %, očekávaný pokles míry inflace v prosinci 2014 činí $-0,2\%$ a Evropská komise ve své podzimní prognóze na rok 2014 předpovídá slabý růst ($+0,8\%$).

Zpráva vychází jednak z těchto skutečností, jednak z analýzy prvních let provádění rámce pro správu ekonomických záležitostí v té podobě, jakou získal během krize. Dnešní pohled ukazuje, že neúplnost hospodářské a měnové unie (HMU) a špatné výsledky eurozóny od roku 2011 zapříčinily debatu o kombinaci politik přijatých v návaznosti na dluhovou krizi, zatímco eurozóna zaostávala za svými protějšky. V tomto smyslu dochází ekonomický dokument Komise¹ analyzující eurozónu mezi lety 2011 a 2013 k závěru, že souběžná konsolidace ve více zemích eurozóny – v návaznosti na expanzivní politiku dohodnutou v rámci skupiny G20 po pádu banky Lehman Brothers – měla „značné negativní účinky na výkonnost“ a „významné nepříznivé vedlejší účinky“. Zpráva konstatuje, že nová ustanovení neumožnila odpovídajícím způsobem zohlednit kumulativní, celoevropský dopad politik na vnitrostátní úrovni, zejména celkovou orientaci fiskální politiky, a tudíž neřešila rizika vyplývající z rostoucích rozdílů mezi ekonomikami eurozóny, hrozbu deflace, nízký růst a vysokou nezaměstnanost.

S ohledem na to zpráva uvádí, že nepříznivý dopad souběžného provádění kontrakce fiskální politiky v celé Evropě na vyhlídky růstu byl do značné míry podceněn a že ustanovení o flexibilitě, která předpokládá Pakt o stabilitě a růstu při provádění proticyklických hospodářských politik v situaci růstu nižšího, než by bylo možné, nebyla plně využívána a kvůli omezenému výkladu až doposud neposkytovala dostatečný manévrovací prostor k tomu, abychom se mohli zhostit úkolů, jimž EU čelí.

Stálo by tudíž za to diskutovat o značné pozornosti, která byla při posuzování provádění Paktu o stabilitě a růstu věnována strukturálnímu schodku, což vedlo k rozdílným výkladům, neboť

¹ Fiskální konsolidace a efekt přelévání v jádru a okrajových zemích eurozóny (Fiscal consolidations and spillovers in the euro area periphery and core), Jan in't Veld, Economic Papers 506, Evropská komise, říjen 2013, http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

tento ukazatel je ze své podstaty předmětem řady zpochybnitelných předpokladů. Jednostranný přístup ke konsolidaci během posledních let, jež takovéto posuzování provádění Paktu o stabilitě a růstu umožnilo, byl někdy na škodu financování strukturálních reforem, což zahrnovalo i to, že nebyly včas vynaloženy potřebné investice, a mohl vést k rozporům v politických doporučeních, pokud jde o plnění cílů EU 2020.

V této souvislosti zveřejnila Komise dvě sdělení, která rámcově vymezují, o čem je třeba diskutovat. Sdělení týkající se flexibility obsahuje výklad vítaného bezprostředního účinku, jímž je podpora investic a růstu v rámci stávajících pravidel. Tím, že vnitrostátní příspěvky do fondu EFSI považuje s ohledem na Pakt o stabilitě a růstu za fiskálně neutrální, toto sdělení podporuje plán investic zahájený Komisí. Zpravodajka má za to, že je třeba pokročit dále, zejména pak zaujmout rovnocenný přístup k příspěvkům na spolufinancování projektů v rámci fondu EFSI na základě šířeji pojatých ustanovení o investicích v preventivní i nápravné části paktu. Uvedené sdělení rovněž navrhuje nový způsob, jak při posuzování fiskální situace členských států zohlednit náklady na provádění strukturálních reforem. Související ustanovení by mohla zlepšit provádění reforem členskými státy a posílit jejich odpovědnost, ovšem za předpokladu, že bude stejný přístup sledován v preventivní i nápravné části.

Druhé sdělení je statistickým přehledem toho, jak byly využívány různé postupy zavedené balíčkem 6 + 2 právních předpisů: uznává potenciální oblasti ke zlepšení, pokud jde o transparentnost a složitost tvorby politik, ale i jejich dopad na zaměstnanost, nerovnováhu a konvergenci, přičemž Komise o nich plánuje v nadcházejících měsících diskutovat s Evropským parlamentem a Radou.

V peněžní oblasti bylo toto směřování dále podpořeno rozhodnutím ECB ze dne 22. ledna 2015 o zahájení programu rozšířeného nákupu aktiv, který bude zahrnovat dluhopisy vydané ústředními vládami zemí eurozóny, dosáhne výše až 60 miliard EUR měsíčně a potrvá nejméně do září 2016.

Zpravodajka je pevně přesvědčena, že Evropský parlament by měl tuto příležitost využít k tomu, aby přispěl do debaty o lepším fungování hospodářské a měnové unie, i s ohledem na diskusi, kterou velmi brzy otevře zpráva čtyř předsedů.

V tomto smyslu se zdá, že je třeba se zabývat několika zásadními body:

1) Eurozóně chybí náležité hodnocení její celkové hospodářské situace, tj. společná „diagnóza“, kterou by státy sdílející společnou měnu měly mít. To se jednoznačně ukázalo poté, co se objevily významné rozdíly, dále prohloubené současnou krizí a zásahy „trojky“, a co došlo k historickému poklesu investic v EU. Hospodářská a měnová unie zjevně postrádá vhodné nástroje k náležité debatě o tom, jaký vývoj by měly různé členské státy s ohledem na svou fiskální situaci sledovat. Tento problém je úhelným kamenem debaty od samého založení hospodářské a měnové unie. Pokoušeli jsme se jej řešit pomocí různých nástrojů, včetně počátku hlavních směrů hospodářských politik. Později jsme se domnívali, že to bude proveditelné v rámci evropského semestru pomocí ročních analýz růstu a postupu při makroekonomické nerovnováze. Je nutno uznat, že poslední varianta nám umožnila zahájit pozorování zemí se schodkem nebo přebytkem, ačkoli nepřinesla širší diskusi mezi zainteresovanými stranami a v podstatě se zdá být nástrojem pro jednání Komise s členskými

státy o předpokládaných strukturálních reformách. Nyní, když eurozóna tak očividně vstoupila do rizikové fáze se scénářem podobným tomu japonskému, možná nastal pravý čas, abychom zahájili tuto debatu a vytvořili pro ni vhodné nástroje. V určitém smyslu ji otevírá aktuální diskuse o „orientaci fiskální politiky eurozóny“, otázkou však zůstává, zda by měla být pouze doplňkem k fiskální orientaci jednotlivých států, nebo zda by měla představovat politický přístup předcházející cyklu, který umožňuje definovat, jakou dynamickou úlohu by jednotlivé subjekty měly zastávat, aby celek dosáhl optimálního výsledku. Za tímto účelem zpravodajka navrhuje aktualizovat doporučení pro eurozónu vypracované Komisí, učinit je závazným a přijmout je na jarním zasedání Rady.

2) Většina pozorovatelů včetně Komise v současnosti uznává, že správa ekonomických záležitostí dosáhla takové míry složitosti, která je na úkor demokracie, transparentnosti a odpovědnosti. Dodejme, že k existujícím pravidlům byla přidávána nová v důsledku nedostatečné důvěry. Odráží se to rovněž v poněkud rušivém sledování strukturálních reforem členských států ze strany Komise, které může být od určitého okamžiku kontraproduktivní. Po přijetí eura se tlak na provádění reforem ve většině členských států možná zmenšil, avšak současná krize všechny přinutila se probudit. Nejlepším způsobem, jak reforem dosáhnout, aniž by byla ohrožena demokracie, sociální dialog a odpovědnost, které jsou rovněž součástí konkurenceschopnosti EU, je umožnit členským státům se s nimi vypořádat na základě společného porozumění situaci. Takovéto směřování musí být nakonec úspěšné, a to i pokud jde o ducha dodržování pravidel. Může fungovat, pokud se shodneme, že vhodné reformy je třeba definovat na vnitrostátní úrovni v souladu s celkovou strategií EU, že některé reformy mají dlouhodobý účinek a že za současné hospodářské situace bychom měli hledat rovnováhu mezi strukturálními reformami a fiskální disciplínou.

3) Stávající pravidla pro správu ekonomických záležitostí a sankce jsou v podstatě založeny na pojmech – v první řadě na „mezeře výstupu“ –, o nichž panují značné spory i mezi odborníky, například mezi předsedou Evropské poradní komise pro dohled nad statistikou (ESGAB) Martim Hetemäkim a Stefanem Kapfererem za OECD při jejich nedávném vystoupení výboru ECON. Úloha „produkční mezery“ po posledním sdělení Komise týkajícím se flexibility dále vzrostla. Takováto situace je nelogická a měla by se vyjasnit – buď tak, že dospějeme ke společnému chápání těchto pojmů, nebo je změníme; v každém případě je však nutno do tohoto úkolu zapojit ECB, OECD a MMF.

4) V návaznosti na provádění stávajícího rámce pro správu ekonomických záležitostí v současných hospodářských souvislostech se otevírá diskuse o udržitelnosti některých pravidel, jež byla přijata v minulosti. I nadcházející debata se na ně bude muset důkladně zaměřit. Prvním z nich je zjevně tzv. pravidlo 1/20 pro snižování dluhu, totéž však lze říci o 0,5% ročním strukturálním přizpůsobení.

5) Evropský parlament na konci svého posledního funkčního období zahájil debatu o legitimitě a účinnosti programů podpory pod vedením „trojky“. Poté, co Jean-Claude Juncker jakožto předseda Komise představil dne 15. července 2014 Evropskému parlamentu svůj program, zdá se, že nemá v úmyslu se „trojkou“ jako takovou řídit. Tuto potřebu podpořilo i stanovisko generálního advokáta Soudního dvora ohledně legality programu přímých měnových transakcí (OMT) ECB. Ve výsledku je kromě toho, že Evropský parlament žádá, aby byl Evropský mechanismus stability začleněn do Smlouvy, zapotřebí

znovu se zamyslet nad odpovědností a nástroji různých zainteresovaných stran a vyjasnit je.

6) Jakýkoli rámec pro správu ekonomických záležitostí nicméně nelze posuzovat jen podle výsledků („výstupní legitimita“), nýbrž je nutno jej hodnotit i s ohledem na demokratickou odpovědnost. Vzhledem k rostoucímu vědomí demokratického deficitu rozšířeného rámce pro správu ekonomických záležitostí zpráva uvádí, že čistě mezivládní ujednání jsou u konce a že nezbytným předpokladem větší demokratické legitimacy je na evropské úrovni důraznější zapojení Evropského parlamentu. Jelikož demokratickou odpovědnost kromě toho oslabuje rovněž extrémní složitost rámce, zpráva od Komise žádá, aby na jaře letošního roku předložila ambiciózní legislativní program reforem tohoto rámce.

7) V neposlední řadě nelze o správě ekonomických záležitostí v hospodářské a měnové unii diskutovat, aniž bychom uvažovali o tom, co přijde po krizi. Debata o prohloubení hospodářské a měnové unie je odkládána už příliš dlouho, jak může potvrdit kterýkoli nezaujatý pozorovatel. Během posledního funkčního období ji podnítilo sdělení Komise, zpráva čtyř předsedů, kterou posuzoval Evropský parlament a Komise v ní uvádí doporučení ohledně zprávy předsedů Evropské Rady, Evropské komise, Evropské centrální banky a Euroskupiny, s názvem „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, tj. zpráva Marianne Thyssenové. Nakonec se však s rozhodnutími čekalo na všeobecné volby v Německu a poté na ty do Evropského parlamentu. Povahu debaty nyní měny výsledek voleb v Řecku, takže se zdá, že by po všeobecných volbách ve Spojeném království konečně mohla proběhnout. Nastal čas připravit se na úkol, k němuž Jean-Claude Juncker obdržel pravomoc společně s předsedy Evropské rady, Euroskupiny a ECB. Evropský parlament musí být do těchto jednání plně zapojen a je nutno zajistit, aby stranou nezůstala žádná možnost, jak hospodářskou a měnovou unii rozšířit, včetně – přinejmenším mimo jiné – čtyř stavebních kamenů: fiskální kapacity, obnovených mechanismů podpory, sociálního rozměru a institucionálního a demokratického pilíře. EU a eurozóna musí zajistit, aby toho tentokrát nebylo vykonáno příliš málo a příliš pozdě a aby Evropané z eura vytěžili to nejlepší.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

podle čl. 56 odst. 3 jednacího řádu,
které předložil Bernd Lucke

Zpráva měla sloužit k provedení kontrolního hodnocení stávající situace v oblasti správy ekonomických záležitostí. Cílem bylo zejména zhodnotit fungování stávajících pravidel správy ekonomických záležitostí a rovněž popsat problémy, které bude třeba řešit.

Daný úkol zpráva v žádném případě nesplnila.

Součástí zprávy není systematická analýza dosavadního stavu, naproti tomu obsahuje řadu banálních regulačních návrhů a nikterak nezohledňuje platné právní předpisy EU, zejména doložku „no bail-out“ (článek 125 SFEU).

Zpráva žádá centralizaci hospodářské politiky a přenesení ručení v eurozóně na unijní úroveň. To vede k dalšímu oddělení odpovědnosti za výdaje a ručení.

Maastrichtská smlouva, která dosud platí, stanovuje, že správa ekonomických záležitostí v měnové unii je založena na vlastní rozpočtové odpovědnosti členských států.

Tuto zásadu vyjadřuje doložka „no bail-out“, která vychází ze dvou jednoduchých fiskálních pravidel.

Pravidla byla od svého přijetí již více než devadesátkrát porušena. Zavedením záchranné politiky prostřednictvím Evropského nástroje finanční stability v roce 2010 byla zrušena zásada „no bail-out“ a dovedena ad absurdum.

Pouze reálná možnost státního bankrotu návratem k doložce „no bail-out“ může zajistit, aby každý členský stát převzal odpovědnost za vlastní politiku, která nebude na úkor Společenství.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

podle čl. 56 odst. 3 jednacího řádu,
které předložila Beatrix von Storchová

Od roku 1999 je správa evropských ekonomických záležitostí stále komplikovanější, a přesto nevede k výsledkům, které by stály za zmínku. Z důvodu finanční a hospodářské krize a krize důvěry bylo v posledních pěti letech vytvořeno takové množství zákonů EU bez jakékoli alternativy, jako nikdy předtím. Název hovoří sám za sebe: „evropská správa ekonomických záležitostí“ nevyhnutelně vede ke ztrátě samostatnosti členských států ve svrchovaných oblastech rozhodování o své hospodářské, finanční, sociální a daňové politice. Již dlouhou dobu existují důvodné pochyby o ústavnosti evropské správy ekonomických záležitostí. Tato zpráva z vlastní iniciativy to však přehlíží. Prostřednictvím kontrolního prvku ve formě „evropské správy ekonomických záležitostí“ má EU v úmyslu zasahovat v budoucnu podstatným způsobem do plánování státních rozpočtů členských států a spolurozhodovat o vydávání daňových zákonů, vývoji mezd a sociální pomoci. Závazná doporučení pro jednotlivé členské státy jsou přímým útokem na zásadu subsidiarity. Konkrétní návrhy týkající se evropské správy ekonomických záležitostí hovoří navíc o vytvoření centrálního rozpočtu EU, evropském pojištění proti nezaměstnanosti, vydávání eurodluhopisů a o institucionálním posílení Euroskupiny. To odmítám.

1.4.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Hospodářský a měnový výbor

k přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: hodnocení stavu a problémy (2014/2145(INI))

Navrhovatelka: Anne Sander

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že Unie podle čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii „usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany“; vzhledem k tomu, že na různých úrovních Unie je zásadní zajistit sociální aspekty správy ekonomických záležitostí, jak je stanoveno v článku 9 SFEU; vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik uvedl, že „jakýkoli nový či zdokonalený postup řízení a rozhodování v Komisi či Radě musí být doprovázen zvýšenou demokratickou legitimitou a příslušnou odpovědností vůči Evropskému parlamentu“;
1. zdůrazňuje, že rámec pro správu ekonomických záležitostí Evropské unie by měl usilovat o to, aby se stal nástrojem pro řízení, který slouží k nápravě významné ekonomické nerovnováhy, včetně snížení nezaměstnanosti, kvůli níž došlo k prudkému poklesu růstu a k narůstajícím nerovnostem a která ohrozila evropská hospodářství; opětovně připomíná, že celkový dluh EU 28 poklesl ze 4,5 % HDP v roce 2011 na odhadovanou 3 % HDP v roce 2014; znovu však zdůrazňuje, že ekonomická rovnováha v rámci celého cyklu by měla účinněji podporovat inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, který byl i nadále spíše pozvolný či v posledních letech stagnoval a který má podle prognóz růstu HDP v EU zůstat pod hranicí 1,5 %; opětovně poukazuje na to, že opatření, jejichž cílem je zajistit udržitelný růst podporující začlenění, se musí rovněž zaměřit na naplnění a účinnější podporu cílů strategie EU 2020 v oblasti zaměstnanosti a snižování chudoby, neboť dosavadní pokrok není dostatečný;

2. souhlasí s komisařem Thyssenem, který prohlásil, že země, které poskytují kvalitní pracovní místa a lepší sociální ochranu a které investují do lidského kapitálu, jsou odolnější vůči hospodářským krizím; vyzývá Komisi, aby tento postoj zohledňovala při provádění politiky evropského semestru a vydávání doporučení pro jednotlivé země;
3. vítá přezkum účinnosti rámce, jenž má za cíl posoudit účinné a jednotné provádění pravidel správy členskými státy a Komisí; konstatuje, že přezkum představuje příležitost pro výměnu názorů, zejména s příslušnými výbory Evropského parlamentu, o pravidlech fungování dotyčného rámce a o tom, jak by bylo možné zvýšit účinnost tohoto rámce a posílit jeho sociální a demokratické aspekty, a to zejména pokud jde o naplnění cílů EU 2020; navrhuje, aby tento přezkum obsahoval rovněž opatření, která posílí důvěru v ekonomiku, neboť důvěra je základní podmínkou soukromých investic, které jsou zase základní hybnou silou pro tvorbu pracovních míst;
4. zdůrazňuje, že solidarita je základní hodnotou, na níž jsou Evropská unie a rámec pro správu ekonomických záležitostí Evropské unie vybudovány; domnívá se, že tento přezkum je příležitostí k dalšímu zlepšení tohoto rámce, mimo jiné s ohledem na dosažení lepší koordinace s evropským sociálním *acquis* a na zlepšení správy evropských sociálních záležitostí v zájmu snížení nezaměstnanosti, vymýcení chudoby a sociálního vyloučení; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu lepšího systému koordinace pro eurozónu jako celek;
5. vyzývá k tomu, aby se evropský semestr stal účinným nástrojem k předcházení krizí a za tímto účelem pomáhal koordinovat hospodářské a sociální politiky členských států a politiky zaměřené na kvalitnější a udržitelnou tvorbu pracovních míst a podporu růstu; v tomto ohledu vítá návrh Komise zaměřit jeho činnost nejen na rozpočtovou odpovědnost, ale také na investice, zejména na sociální investice na podporu vytváření udržitelných pracovních míst, zajištění vyšší sociální soudržnosti a rovnosti pohlaví a vymýcení chudoby a na strukturální reformy s cílem propojit tržní ekonomiku se sociálním pokrokem; připomíná, že Parlament opakovaně uvedl, že navrhované strukturální reformy by měly být ambiciózní, ekonomicky efektivní a sociálně zodpovědné;
6. zdůrazňuje, že pro pozitivní vývoj EU je nutná rovnováha mezi politikou zaměstnanosti a hospodářskou politikou, které jsou vymezeny podle článků 121 a 148 SFEU; připomíná, že v zájmu splnění cílů stanovených v článku 9 SFEU by se měly hospodářská a sociální politika a politika zaměstnanosti zohlednit stejnou měrou, a proto zdůrazňuje, že je zapotřebí zamezit hospodářské a sociální nerovnováze, neboť tak se zajistí plně soudržná veřejná politika; v této souvislosti vyzývá k tomu, aby byly v souladu se Smlouvami EU stejnou měrou zohledněny jak hospodářské svobody, tak i občanská a sociální práva;
7. vyzývá k větší hospodářské a sociální soudržnosti, které bude docíleno posílením Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti, mají-li být zachována a vytvářena pracovní místa s příslušnými právy tím, že budou podporována opatření v boji proti nezaměstnanosti a chudobě;
8. zdůrazňuje potřebu lepší spolupráce mezi orgány souvisejícími s Radou pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele a Radou pro hospodářské a finanční věci, a navrhuje proto, aby byly pořádány společné schůze Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele a Rady pro hospodářské a finanční věci, podpořily

koordinované sociální a hospodářské politiky zaměřené na konkurenceschopnost, vytváření kvalitních a udržitelných pracovních míst, boj s nezaměstnaností a na snižování nerovností, chudoby a sociálního vyloučení v zájmu posílení evropského růstu podporujícího začlenění;

9. zdůrazňuje význam srovnávacího přehledu sociálních ukazatelů ve zprávě o mechanismu varování, který umožňuje předem stanovit sociální dopad navrhovaných opatření k nápravě makroekonomické nerovnováhy; vyzývá Komisi, aby posoudila jeho dopad a účinnost; vybízí Komisi, aby při vypracovávání doporučení pro jednotlivé země a hodnocení jejich provádění ze strany členských států zohlednila sociální aspekty se stejnou vahou jako hlediska ekonomická a aby se rovněž zaměřila na kvalitnější a udržitelná pracovní místa, dlouhodobou zaměstnanost a zaměstnanost mladých lidí a dětskou chudobu a zejména na sociální situaci v jednotlivých členských státech; vyzývá členské státy, aby využívaly sociální ukazatele coby mechanismus včasného varování, který by předcházel možným sociálním a hospodářským útlumům;
10. zdůrazňuje, že v rámci mechanismu varování by měla být nadměrná nerovnost aktivačním prvkem, neboť destabilizuje společnosti a ohrožuje soudržnost a hospodářský výkon; zdůrazňuje, že nárůst nerovnosti, k němuž dochází v EU a který dokládají země podávající zprávy v rámci semestru, s sebou nese velká rizika pro demokracii; upozorňuje na varování MMF a MOP, že další růst nerovností v EU by mohl naše společnosti destabilizovat;
11. vyzývá členské státy, aby zavedly doporučení pro jednotlivé země, aby podpořily udržitelný růst díky kvalitním a udržitelným pracovním místům a rovněž sociální soudržnost a dosáhly pokroku v naplňování cílů strategie Evropa 2020; žádá Komisi, aby Evropskému parlamentu předložila výroční hodnocení pokroku, pokud jde o účinné provádění těchto doporučení a jejich dopady na dluhy, schodky a sociální ukazatele členských států; konstatuje, že takové hodnocení by mělo být přílohou výroční zprávy o růstu;
12. připomíná Komisi, že ačkoli jsou mzdy považovány za důležitý prvek při řešení makroekonomické nerovnováhy, nejsou pouze nástrojem pro hospodářské ozdravení, ale především příjmem, z něhož musí pracovníci žít; žádá Komisi, aby v rámci hodnocení provádění doporučení vypracovala posouzení dopadů, aby v důsledku doporučení v oblasti mezd nedošlo ke zvýšení chudoby pracujících osob nebo mzdové nerovnosti v rámci členských států, a aby tak povzbudila členské státy k tomu, aby přesunuly daňové zatížení práce jinam a podpořily tak růst a zvýšení míry zaměstnanosti; vybízí členské státy, aby navrhly podle svých zvyklostí a tradic systémy minimálního příjmu a vyzývá je, aby se řídily doporučením Rady ze dne 24. června 1992 o společných kritériích, pokud jde o dostatečné prostředky a sociální pomoc v systémech sociální ochrany;
13. naléhavě vyzývá Evropskou komisi, aby ve spolupráci s EIB stanovila kritéria, která usnadní přístup malých a středních podniků, které v EU vytvořily více než 80 % pracovních míst a které jsou hnací silou udržitelného a inkluzivního růstu a základní oporou vytváření pracovních míst, k finančním prostředkům Evropského fondu pro strategické investice ve spojení s Evropským investičním fondem, přičemž zohlední zvláštní charakteristiky různých regionů; upozorňuje na to, že stanoví-li se kritéria pro

způsobilost projektů a požadavky na účast brzy, umožní to připravit se a zajistit lepší koordinaci opatření, včetně ze strany malých a středních podniků; zdůrazňuje význam růstu a vytváření nových pracovních míst, zejména pro mladé lidi, pro přijetí evropského rámce pro správu ekonomických záležitostí ze strany veřejnosti; vyzývá proto Komisi, aby přijala opatření k posílení důvěry v hospodářství a zlepšila podnikatelské prostředí, přičemž se zaměří zejména na malé a střední podniky, aby snížila administrativní zátěž a zároveň udržela úroveň sociálních práv a aby podpořila přístup k financování;

14. opětovně připomíná, že při navrhování a provádění strukturálních reforem by měla být zachována odpovídající úroveň sociální ochrany a zároveň by měly být respektovány pravomoci členských států, sociální a pracovní normy a práva zaměstnanců a měla by být zohledňována kvalita zaměstnání a lepší a udržitelná pracovní místa jakožto prostředek pro zajištění sociální soudržnosti, konkurenceschopnosti a odolnosti vůči hospodářským a finančním krizím; vybízí členské státy ke sdílení osvědčených postupů a podpoře vzájemného učení a solidarity, a to včetně na regionální a místní úrovni; v zájmu zvýšení účinnosti a cílenosti fiskálních politik vyzývá členské státy k reformě jejich trhů práce, systémů sociálního zabezpečení a vzdělávání; má za to, že reformy trhu práce by měly zavést opatření pro flexibilní postup na vnitrostátní úrovni, která mají sloužit k udržení zaměstnanosti v době hospodářských otřesů, měly by zajistit kvalitní pracovní místa, zejména lepší a udržitelná pracovní místa a zabezpečit období změny zaměstnání a vymezit systémy dávek v nezaměstnanosti, které vycházejí z realistických požadavků na aktivaci, zajistí odpovídající podporu pro propuštěné pracovníky a jsou provázané s politikami opětovného začleňování na trh práce v souladu se zvyklostmi a tradicemi členských států; upozorňuje na to, že účinná a důslednější integrace trhu práce zůstává střednědobým cílem, který podpoří sociální pokrok a sníží chudobu ve vyváženém a konkurenčním prostředí;
15. naléhavě vyzývá členské státy, aby řešily velmi vysokou nezaměstnanost mladých lidí nejen skutečnou podporou reálné ekonomiky (podporou poptávky a nabídky zboží a služeb) a trhu práce, ale i účinným a cíleným prováděním Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí; naléhavě vyzývá členské státy, aby zejména v oblasti vzdělávání a odborné přípravy využily všech dostupných zdrojů, konkrétně investic do lidského kapitálu, aby podpořily zaměstnanost mladých lidí dosažením souladu mezi získanými dovednostmi a potřebami pracovních míst;
16. vzhledem ke stárnoucí populaci a reformám důchodových systémů vyzývá členské státy, aby upřednostňovaly opatření zaměřená na starší pracovníky; vyzývá Komisi, aby stanovila kritéria a posílila kontroly využívání finančních prostředků EU pro starší pracovníky a aby v oblasti zaměstnanosti starších lidí vyvinula více úsilí;
17. s hlubokým znepokojením konstatuje, že dlouhodobá nezaměstnanost se během krize zdvojnásobila; rovněž podotýká, že u pracovníků s nízkou kvalifikací byl tento nárůst ještě vyšší; vyzývá Komisi, aby boj s dlouhodobou nezaměstnaností promítla do svých strategií a doporučení pro jednotlivé země;
18. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí Unie by měl věnovat maximální pozornost narůstající nerovnosti v Evropě; domnívá se, že jedním z nejlepších způsobů, jak s touto narůstající nerovností bojovat, je zvýšit úsilí vynakládané na

vytváření kvalitnějších pracovních míst v Evropě;

19. upozorňuje na nedostatek demokratické kontroly postupů v rámci evropského semestru; s cílem zvýšit odpovědnost v rámci správy ekonomických záležitostí, zvýšit kvalitu a odpovědnost u procesů v rámci evropského semestru a omezit vzdalování orgánů EU od jejich občanů doporučuje, aby se Evropský parlament, vnitrostátní parlamenty, občanská společnost a sociální partneři více zapojili do jednání o ekonomických otázkách, která vedou členské státy a Komise, a zejména do postupu v rámci evropského semestru, přičemž je zapotřebí maximálně omezit administrativní překážky či jejich náklady pro zúčastněné strany;
20. doporučuje, aby Komise v zájmu zajištění větší transparentnosti a demokratičnosti postupu v rámci evropského semestru uspořádala před zveřejněním roční analýzy růstu diskuzi se zástupci Evropského parlamentu o hlavních směrech a pokynech uvedené analýzy; vyzývá Evropskou radu, aby neschvalovala doporučení pro jednotlivé země, aniž by zohlednila stanovisko Evropského parlamentu;
21. opakuje svou výzvu k uzavření interinstitucionální dohody, která by Parlamentu umožnila zapojit se do přípravy a schvalování roční analýzy růstu, hlavních směrů hospodářské politiky a hlavních směrů zaměstnanosti;
22. opakovaně připomíná, že Evropská komise a Evropský parlament vyzvaly členské státy, aby do přípravy svých národních programů reforem, programů stability a konvergenčních programů zapojily své vnitrostátní parlamenty a organizace občanské společnosti; vyzývá členské státy, aby přinejmenším seznámily své vnitrostátní parlamenty s obsahem národních programů reforem, programů stability a konvergenčních programů a současně aby zohlednily stanoviska nejrepresentativnějších sociálních organizací a subjektů občanské společnosti; vyzývá členské státy, aby evropské orgány příslušně informovaly o vývoji těchto vnitrostátních diskuzí;
23. požaduje oficiální zavedení jednání mezi Komisí, Radou a Evropským parlamentem, spolu se sociálními organizacemi a občanskou společností na evropské úrovni, která by se konala mezi zveřejněním roční analýzy růstu a březnovým zasedáním Evropské rady, předtím než Evropská rada schválí doporučení pro jednotlivé země;
24. v této souvislosti zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit vhodné prostředí pro investice veřejného sektoru, zejména s ohledem na dopad nových účetních norem SEC2010 týkajících se investiční kapacity některých veřejných orgánů; žádá proto, aby se tomuto požadavku příslušně přizpůsobilo i rozhodování Evropské centrální banky; upozorňuje na návrhy zajistit aktivní zapojení členských států do plnění Junckerova plánu; vyzývá členské státy, aby při navrhování svých rozpočtů kladly zvláštní důraz na sociální investice, jako je např. vzdělávání a celoživotní učení, a na vytváření pracovních míst a podporu podnikání; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti prozkoumala možnosti podstatného zvýšení rozpočtové flexibility, kterou umožňují pravidla rámce pro správu ekonomických záležitostí, a to zejména v období závažné hospodářské a finanční krize;
25. bere na vědomí analytickou zprávu „Příprava dalších kroků pro lepší správu ekonomických záležitostí v eurozóně“, kterou předložili prezident ECB a tři předsedové orgánů EU; žádá, aby prezident ECB a předsedové tří orgánů předložili ambiciózní

program, který by nastiňoval nezbytný pokrok v legislativní a institucionální oblasti, jehož cílem je připravit co nejlepší budoucnost eurozóny, EU a jejích občanů; zdůrazňuje, že Parlament by se měl plně zapojit do nadcházejících diskuzí a rozhodování, a to prostřednictvím usnesení, která budou přijímána v plénu a která by měla být základem pro příspěvek jeho předsedy k uvedenému programu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	1.4.2015
Výsledek konečného hlasování	+ : 38 - : 13 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Elmar Brok, Karima Delli, Sergio Gutiérrez Prieto, Joachim Schuster, Neoklis Sylikiotis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivo Vajgl
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Eleonora Evi

18.3.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO VNITŘNÍ TRH A OCHRANU SPOTŘEBITELŮ

pro Hospodářský a měnový výbor

k přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy
(2014/2145(INI))

Navrhovatelka: Ildikó Gáll-Pelcz

NÁVRHY

Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že v důsledku hospodářské a finanční krize se v Unii snížil objem investic, které dosáhly vrcholu v roce 2007 a od té doby poklesly asi o 15 %;
- B. vzhledem k tomu, že taková investiční mezera brání hospodářskému oživení, vytváření pracovních míst a dlouhodobému růstu, omezuje konkurenceschopnost našeho průmyslu a jednotného trhu obecně a ohrožuje dosažení cílů stanovených ve strategii Evropa 2020;
- C. vzhledem k tomu, že při přezkumu a zlepšování rámce pro správu ekonomických záležitostí by se mělo vycházet ze souboru provázaných a vzájemně soudržných politik, které by podporovaly růst a zaměstnanost, udržitelný a inkluzivní růst a také konkurenceschopnost a vytvářely lepší trvalá pracovní místa, místo toho, aby se soustředily pouze na snížení deficitu, a vzhledem k tomu, že k naplnění těchto cílů je nutné zajistit plný rozvoj dobře fungujícího, účinného a vyváženého jednotného trhu se silnější průmyslovou základnou;
- D. vzhledem k tomu, že Komise by měla sledovat situaci na jednotném trhu s přihlédnutím k míře uplatňování opatření týkajících se rámce pro správu ekonomických záležitostí; vzhledem k tomu, že Komise by měla do každoročního přezkumu správy ekonomických záležitostí a srovnávacího přehledu začlenit překážky v uplatňování právních předpisů týkajících se jednotného trhu; vzhledem k tomu, že při tomto sledování by se mělo hodnotit, do jaké míry mají spotřebitelé, občané a podniky prospěch z jednotného trhu, a měly by se zohlednit problémy, s nimiž se spotřebitelé a podniky působící na celém jednotném trhu potýkají, zejména pak oblasti, v nichž členské státy neprovedly právní předpisy týkající se jednotného trhu nebo je neprosazují;

- E. vzhledem k tomu, že dobudování jednotného trhu v oblasti zadávání veřejných zakázek a ochrany spotřebitele by přispělo k nárůstu HDP o 300 miliard EUR ročně;
- F. vzhledem k tomu, že se v současné době zavádí evropský investiční plán, jenž má v příštích třech letech uvolnit nové investice ve výši 315 miliard EUR;
- G. vzhledem k tomu, že Evropská unie čelí ve stále náročnějším světovém hospodářství a na jednotném trhu hluboké krizi konkurenceschopnosti a že pouze konkurenceschopné ekonomiky budou schopny vytvářet pracovní místa a zvyšovat životní úroveň svých občanů;
1. vítá skutečnost, že sdělení Komise nazvaná „Investiční plán pro Evropu“ (COM(2014)0903) a „Optimální využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012) a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském fondu pro strategické investice (COM(2015)0010) zdůrazňují jako prioritní cíl nutnost přímo provázat přezkum rámce pro správu ekonomických záležitostí s potřebami reálné ekonomiky, dobudovat jednotný trh a vytvořit jednotný digitální trh;
 2. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí je klíčovou politickou iniciativou, která je základem cílů strategie Evropa 2020 a stěžejních iniciativ, jež se zaměřují na maximální realizaci nevyužitého potenciálu růstu v rámci jednotného trhu; zastává názor, že uvolněním nevyužitého potenciálu růstu v rámci jednotného trhu dosáhnou členské státy snadněji cílů zakotvených v rámci pro správu ekonomických záležitostí; domnívá se navíc, že hlavními aktéry na jednotném trhu jsou spotřebitelé a podniky;
 3. zdůrazňuje, že jednotný trh je klíčovým faktorem pro zajištění růstu a zaměstnanosti a že hlavní oblastí růstu je jednotný digitální trh, skutečný trh přeshraničního internetového prodeje zboží a služeb a zadávání veřejných zakázek;
 4. zdůrazňuje, že hospodářská krize jasně ukázala, jak je důležité posílit a směřovat hospodářství Evropské unie a členských států do oblasti výzkumu a inovací, techniky a znalostí, a to na základě snadnějšího přístupu spotřebitelů a podniků na trh a usnadněním mobility na trhu, rozšířením jednotného digitálního trhu, potíráním sociální a územní rozdílnosti v celé Unii na základě uplatňování a prosazování právních předpisů v oblasti jednotného trhu ze strany členských států, navyšováním investic v reálné ekonomice, zejména pak v odvětvích, jež přispívají k udržitelnému rozvoji, účinnému využívání zdrojů a přechodu na obnovitelné zdroje energie, a zároveň jak je důležité podporovat růst, vysokou zaměstnanost a hospodářské sbližování mezi členskými státy a překlenout rozdíly mezi státy eurozóny a státy mimo eurozónu;
 5. domnívá se, že přezkum evropské správy ekonomických záležitostí by měl být proveden společně s přezkumem zastřešující strategie EU 2020 a cyklu evropského semestru, a to za účelem podpory udržitelného a konkurenceschopného růstu; žádá tudíž, aby byl v rámci přezkumu strategie EU 2020 přijat nový přístup k jednotnému trhu a jednotnému digitálnímu trhu tak, že prioritní odvětví / cíle jednotného trhu budou náležitě zapracovány do nového, zjednodušeného souboru pokynů, hlavních směrů nebo stěžejních iniciativ;
 6. vítá přezkum účinnosti tohoto rámce s cílem posoudit účinné a jednotné uplatňování

pravidel správy ekonomických záležitostí ze strany Komise, Rady a členských států; domnívá se, že tento přezkum by měl být podnětem k přehodnocení rámce pro správu jednotného trhu a k posouzení možného synergického působení mezi těmito dvěma postupy pouze v případě potřeby;

7. znovu opakuje svou výzvu k tomu, aby uvedené postupy obsahovaly ustanovení o vhodném zapojení Evropského parlamentu v rámci cyklu správy ekonomických záležitostí, aby mohly Parlament a Rada přijmout opatření, jež jsou nezbytná k posílení správy jednotného trhu, zejména opatření, která mají působit v oblastech, v nichž byl v souladu s řádným legislativním postupem stanoveným v článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie vytvořen regulační rámec Unie;
8. znovu vyzývá Komisi a Radu, aby s Parlamentem uzavřely interinstitucionální dohodu, a tak zcela zaručily úlohu Parlamentu v rámci celého evropského semestru;
9. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí musí být inkluzivní, transparentnější a méně složitý a zároveň musí zohledňovat zvláštnosti jednotlivých států a že je nutné komplexněji diskutovat o politických prioritách s příslušnými zainteresovanými stranami a současně nepodléhat přímým zájmům;
10. zastává názor, že parlamenty členských států by se měly více zapojit do účinného uplatňování opatření stanovených v rámci pro správu ekonomických záležitostí a v kontextu správy jednotného trhu;
11. zdůrazňuje význam nového růstu a vytváření pracovních míst pro přijetí rámce pro správu ekonomických záležitostí ze strany veřejnosti, a vyzývá proto Komisi, aby zlepšila podnikatelské prostředí v Evropě a věnovala pozornost především malým a středním podnikům, odstranění byrokracie a přístupu k financování; v tomto ohledu připomíná, že je nezbytné podporovat malé a střední podniky i v přístupu na trhy mimo EU, například v USA, Kanadě, Číně a Indii;
12. trvá na tom, že hodnocení stavu jednotného trhu by mělo být nedílnou součástí rámce pro správu ekonomických záležitostí a tím, že by došlo k upevnění pilíře věnovaného jednotnému trhu v rámci evropského semestru, by se mělo stát základem ročního cyklu jednotného trhu; podotýká, že takovýto integrovaný politický rámec by mohl přispět k tomu, aby se zjistily překážky fungování jednotného trhu, a zároveň by zlepšil uplatňování předpisů týkajících se správy ekonomických záležitostí v EU; zdůrazňuje, že úplné uplatňování revidovaných směrnic o zadávání veřejných zakázek, především jejich pravidel týkajících se kritérií pro zadávání zakázek, může orgánům veřejné správy pomoci lépe využívat veřejné zdroje a z dlouhodobého hlediska zamezit zbytečným environmentálním a sociálním nákladům, a tak pozitivně ovlivnit stabilitu veřejných financí;
13. je pevně přesvědčen o tom, že úsilí musí být zaměřeno na klíčové priority pilířů evropského semestru; zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se na oblasti, které mají v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality značný evropský přínos; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy hledala možnosti, jak zajistit účinnější uplatňování těchto zásad;

14. žádá Komisi, aby Parlamentu předložila výroční zprávu o integraci jednotného trhu, zejména pokud jde o klíčové oblasti s největším potenciálem růstu a tvorby lepších trvalých pracovních míst, která by hodnotila účinnost uplatňování doporučení pro jednotlivé členské státy a uplatňování a prosazování právních předpisů týkajících se jednotného trhu ze strany členských států, a poukazuje na to, že toto hodnocení by mohlo přispět k výroční analýze růstu;
15. připomíná, že řádná správa ekonomických záležitostí a její dopad mohou být účinné, pouze pokud jsou do ní zapojeny příslušné zainteresované strany; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby EU, členské státy, regiony, obce a zainteresované strany přijaly ucelený přístup k provádění a rozvoji politik; vyzývá Komisi a členské státy, aby prostřednictvím strukturovaného zapojení příslušných zainteresovaných stran do správy ekonomických záležitostí, zejména v rámci evropského semestru, zajistily uplatňování demokratických zásad občanského dialogu;
16. poukazuje na příležitost vyčlenit další prostředky z veřejných a soukromých zdrojů na životaschopné projekty se skutečným přínosem pro evropské sociálně tržní hospodářství a zdůrazňuje, že hlavní odvětví jednotného trhu, tedy doprava, energetika, služby a výroby, výzkum a inovace, a jednotný digitální trh představují vhodnou (nejvíce přiměřenou) škálu oblastí, jejichž plánované investiční projekty by měly mít nárok na investice;
17. vítá nový manévrovací prostor, který skýtá investiční doložka, již Komise vymezila ve svém sdělení o flexibilitě; domnívá se, že je třeba maximálně využít této nové možnosti a vést členské státy k tomu, aby více investovaly do projektů se zřejmým evropským přínosem, například do projektů, které více souvisejí s dalším rozvojem jednotného trhu a jednotného digitálního trhu; domnívá se, že cílené investice a reformy v klíčových odvětvích růstu jednotného trhu a v rámci modernizace veřejné správy států, zejména pokud jde o elektronickou správu a elektronické zadávání veřejných zakázek, by se měly považovat za strukturální reformy;
18. je znepokojen tím, že v některých členských státech nejsou uplatňována doporučení pro jednotlivé země, v nichž se v roce 2013 v plné míře uplatnilo pouze 12 % těchto doporučení; zdůrazňuje, že v zájmu podpory růstu a zaměstnanosti je nezbytné lépe provádět tato doporučení; vyzývá Komisi, aby větším zapojením parlamentů členských států posílila v členských státech odpovědnost za tato doporučení.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.3.2015
Výsledek konečného hlasování	+ 33 -: 2 0: 4
Členové přítomní při konečném hlasování	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Dennis de Jong, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Antanas Guoga, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Lucy Anderson, Jussi Halla-aho, Kaja Kallas, Othmar Karas, Emma McClarkin, Jens Nilsson, Julia Reda, Adam Szejnfeld, Lambert van Nistelrooij, Josef Weidenholzer, Kerstin Westphal
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	José Blanco López, Andrea Bocskor, Roger Helmer, György Hölvényi, Emilian Pavel

19.3.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

pro Hospodářský a měnový výbor

k přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: hodnocení stavu a problémy (2014/2145(INI))

Navrhovatelka: Sylvie Goulard

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že výrazné zlepšení demokratické legitimacy hospodářské a měnové unie (HMU) v institucionálním rámci Unie a v souladu s metodou Společenství je naprostou nezbytností; domnívá se, že právní předpisy založené na mezivládních smlouvách a uplatňované během krize oslabily demokratickou legitimitu HMU; vyzývá proto, aby byl Evropský mechanismus stability (ESM) co nejdříve začleněn do *acquis* EU s ohledem na to, že vnitřní předpisy Parlamentu poskytují dostatečný manévrovací prostor k případnému uspořádání specifických forem rozlišování na základě politické dohody v rámci politických skupin a mezi nimi, aby bylo dosaženo dostatečné kontroly HMU; vyzývá také, aby příslušná ustanovení Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě byla začleněna do právního rámce Evropské unie nejpozději do pěti let od jejího vstupu v platnost a po komplexním posouzení jejího provádění;
2. v tomto ohledu se přiklání k vytvoření méně komplexní, účinnější a transparentnější správy ekonomických záležitostí, která bude z dlouhodobého hlediska zaměřena na hlubší integraci EU a zároveň bude nabízet střednědobá řešení umožňující eurozóně a Unii čelit stávajícím výzvám;
3. zdůrazňuje, že Euroskupina a eurosummit, které během finanční a hospodářské krize přijímaly důležitá rozhodnutí v oblasti HMU, jsou neformálními konfiguracemi Rady pro hospodářské a finanční věci a Evropské rady, a jejich rozhodnutí jsou tudíž poznamenána nedostatkem demokratické legitimacy;
4. vyzývá k uzavření interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Komisí a Radou, která Parlamentu umožní kontrolovat jednotlivé etapy evropského semestru s tím,

že začít by se mělo roční analýzou růstu;

5. domnívá se, že je třeba pečlivě přezkoumat provádění hospodářského dialogu s cílem zaručit adekvátní parlamentní kontrolu ve všech fázích procesu (Pakt o stabilitě a růstu a postup při makroekonomické nerovnováze);
6. vítá zavedení meziparlamentní konference o správě hospodářských a finančních záležitostí Evropské unie; upozorňuje nicméně na její omezení, pokud jde o posilování odpovědnosti rozhodovacích orgánů; domnívá se, že v oblasti HMU musí být parlamentní kontrola rozdělena mezi vnitrostátní a evropskou úroveň, a trvá na tom, že odpovědnost je třeba přijmout na úrovni, na které jsou přijímána nebo prováděna rozhodnutí, přičemž vnitrostátní parlamenty dohlížejí na vnitrostátní vlády a Evropský parlament na evropskou výkonnou moc; domnívá se, že to je jediný způsob, jak zajistit zvýšenou vlastní odpovědnost při rozhodování; domnívá se, že této posílené legitimacy je možné dosáhnout tím, že vnitrostátní parlamenty přijmou vnitrostátní programy reforem a případná konvergenční partnerství a že budou přijaty široké evropské politické směry ve formě konvergenčních zásad, nový právní akt EU, který stanoví velmi omezený počet priorit platných pro určené období, jež se použijí zejména při přijímání roční analýzy růstu a doporučení pro jednotlivé země; zdůrazňuje, že taková spolupráce by neměla být považována za vytvoření nového smíšeného parlamentního orgánu, který by byl z demokratického a ústavního hlediska neefektivní a nelegitimní;
7. vyjadřuje politování nad tím, že vnitrostátní parlamenty nemají dostatečnou kapacitu kontrolovat a ovlivňovat činnost svých vlád v EU; je toho názoru, že vnitrostátní parlamenty by se měly aktivněji účastnit tvorby politik tím, že budou kontrolovat a ovlivňovat postoje svých vlád předtím, než jsou předloženy Komisi.
8. zdůrazňuje, že je třeba přezkoumat právní rámec pro programy podpory, aby se zajistilo, že za přijímání veškerých rozhodnutí ponese odpovědnost Komise a bude se na nich plně podílet Parlament, čímž se zajistí plná demokratická legitimita a vlastní odpovědnost; vyzývá Komisi, aby Parlamentu pravidelně podávala zprávy o relevantních rozhodnutích, která přijala při ověřování provádění programů členských států; zdůrazňuje, že Parlament by měl bezodkladně navázat na své usnesení ze dne 13. března 2014 o vyšetřovací zprávě o úloze a operacích „trojky“ (ECB, Komise a MMF) s ohledem na země zapojené do programu eurozóny¹, a připravit nové, samostatné usnesení věnované pouze této otázce, které by vycházelo z první vyšetřovací zprávy a stavělo na ní;
9. domnívá se, že k zajištění dlouhodobé udržitelnosti vnitrostátních veřejných financí je nanejvýš důležité, aby Komise kontrolovala kvalitu veřejných financí a zejména aby zjišťovala, zda jsou vnitrostátní rozpočty orientované na budoucnost, a to tak, že společně s Eurostatem určí a bude podporovat investiční výdaje ve větší míře než spotřební výdaje;
10. domnívá se, že „skutečná HMU“ nemůže být pouze systémem pravidel, nýbrž vyžaduje rozpočtovou kapacitu, jež by byla součástí rozpočtu EU a vycházela ze specifických vlastních zdrojů, podporovala udržitelný růst a sociální soudržnost a řešila strukturální rozdíly a finanční krizové situace, které přímo souvisejí s měnovou unií a případnými nezbytnými strukturálními reformami;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2014)0239.

11. domnívá se, že je třeba vzít v úvahu sociální rozměr HMU, a připomíná, že článek 9 SFEU uvádí, že „při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení“; dále připomíná, že článek 3 SEU stanoví, že „Unie [má být založena na] vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku“; domnívá se, že podle zásady lidské důstojnosti zakotvené ve Smlouvě by se nemělo plýtvat lidskými zdroji a tyto zdroje by měly být považovány za klíčovou součást konkurenceschopnosti; vyzývá k tomu, aby se v rámci hierarchie norem přistupovalo k sociálním právům a svobodám na vnitřním trhu rovnocenným způsobem;
12. žádá, aby předsedové všech čtyř orgánů předložili ambiciózní plán obsahující nezbytný legislativní a institucionální postup k vytvoření co nejlepší budoucnosti pro eurozónu, EU a jejich občany; zdůrazňuje, že Parlament musí hrát plnohodnotnou úlohu v nadcházejících diskusích a rozhodnutích prostřednictvím usnesení přijatého na plenárním zasedání, jež bude základem pro příspěvek předsedy k příslušnému plánu, jak je uvedeno v pozn. pod čarou 1 analytické zprávy ze dne 12. února 2015 připravené pro neformální Evropskou radu (Příprava dalších kroků pro lepší správu ekonomických záležitostí v eurzóně): „Předseda Komise dal během příprav zprávy najevo svůj záměr navázat ve svých úvahách na příspěvek předsedy Evropského parlamentu“;
13. domnívá se, že skutečná HMU vyžaduje posílení právního státu, jak je uvedeno v článku 2 SEU; domnívá se, že právní stát je definován jako institucionální systém, v němž veřejná moc podléhá zákonům a rovnost právních subjektů je zaručena nezávislými právními řády; domnívá se, že tato otázka by měla být jednou z priorit, která se bude řešit v rámci zprávy nazvané „Možný vývoj a změny stávajícího institucionálního rámce Evropské unie“, a že by měla zahrnovat řízení o nesplnění povinnosti a žaloby na neplatnost proti rozhodnutím Komise a Rady; domnívá se, že zapojení Soudního dvora Evropské unie (ESD) by zejména mohlo představovat záruku, že pravidla budou uplatňována jednotně bez ohledu na velikost členského státu a budou chránit práva občanů a práva jejich organizací v zemích spadajících do tohoto programu; uvádí, že tato úloha Soudního dvora nepovede ke zpoždění postupů správy ekonomických záležitostí, protože tyto postupy nemají odkladný účinek.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.3.2015
Výsledek konečného hlasování	+ : 12 - : 3 0 : 7
Členové přítomní při konečném hlasování	Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Rainer Wieland
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Max Andersson, Gerolf Annemans, Pervenche Berès, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Marcus Pretzell
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Frank Engel, Markus Pieper, Adam Szejnfeld

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	16.6.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 33 -: 25 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Diane James, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Fulvio Martusciello, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Molly Scott Cato, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Michael Theurer, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Andrea Cozzolino, Barbara Kappel, Rina Ronja Kari, Thomas Mann, Siegfried Mureşan, Maria João Rodrigues, Siôn Simon, Beatrix von Storch
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Francisco Assis, Javi López